

PRZEKOWY (5) *sb pl t*

e oraz o jasne.

[*N* przekowy.] ◊ *A* przekowy (4). ◊ *L* przekowach (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej notowanych przykładów): *przekow.*

*Więzy, pęta, okowy; vincula Vulg (5) : Nie był też mocny [młodzieniec w ciemnicy]/ bo jego moc
vmnieyżzona w przekowách HistRzym 5v.*

[*W porównaniu: Y nálezem niewiáhtë gorczyłłą nád śmierć ktora ieft sídło łowcow/ á ferce iey
iáko niewod/ á ręce iey iáko przekowy [Vulg Eccle 7/27]. HierWielEccle 10.]*

Przen (4) :

*Zwrot: »rozwiązać, rozerwać przekowy« [w tym: czego (2), komu (1)] = vincula dirumpere Vulg [szyk
zmienny] (3:1): Rozwiąż przekowy grzéłłnym/ Dáy światłóftz zaflepionym OpecŻyw 190; Y wołali
do pana boga gdy byli w załmuceniu/ á z ich potrzeby wybawił ie. [...] Y wywiódł ie z ciemności y ze
ćmy fmierci y ich przekowy rozerwał. WróbŻólt 106/14; Rozwiąż pánno przekowy złości náleznych/
oddal brzemoná grzechow náleznych KrowObr 152, 152; [Glosy III nr 102/142].*

Synonimy: czymbor, kajdany, okowy, pęta, więzy.

LW